

DRAHÉ SESTRY, DRAZÍ BRATŘI,

od malička jsem zvyklý, že můj táta na Nový rok zpíval jednu slovenskou písničku:

„Nový rok běží, v jaslíčkách leží: Ktože to? Ježíško malý, obetovaný, na zemi...“ (http://www.spevnik.szm.com/slovenský_kancionál_č._106)

Ano už běží nový rok, další rok. Zase nám to utíká. Jenže nový rok má být pro nás znamením něčeho úplně Nového, co nám nechce utéci, jen většinou to my sami ztrácíme ze zřetele, když se honíme za vším, co utíká. Toto Nové je narozený Kristus, on nám přináší Boží přítomnost, On je Bůh s námi. To je věčně nová věc, která nám neutíká, jen se musíme zastavit a hledět na malé, bezbranné děťátko, Božího Syna, všemocného Boha.

On však nepřišel, aby zůstal miminkem, dítětem, ale aby vyrostl, dospěl a dal plný lidský souhlas s Otcovou vůlí. To uskutečnil, když se v Jordánu dal od Jana pokřtít. Díky tomuto souhlasu se zjevuje Bůh.

Ježíš se zjevuje jako poslušný Syn, který koná plnou spravedlnost, Otec jej potvrzuje slovy: „Ty jsi můj milovaný Syn, v tobě jsem našel zalíbení“ a dává mu svého Ducha. Ježíš začal své veřejné působení, zjevování Otce, zjevování spásy.

A právě my s ním máme růst, abychom se naučili dát souhlas s Otcovým plánem, abychom poznali spásu, aby Bůh mohl zjevovat skrze nás. K tomu máme směřovat v novém roce i po celý rok. Tak máme následovat Krista.

Součástí tohoto následování je, že máme mezi sebou žít v jednotě víry, aby svědectví Kristu nebylo pošpiněno. Všichni však víme, že my křesťané jednotní nejsme, že mnozí ve svém vyznání odporují víře v takovou církev, kterou ustanovil Kristus. Odporují svátostné milosti, kterou dává Duch svatý, a vedení církve skrze papeže, biskupy a kněze. Proto v druhé polovině ledna se celá církev modlí za jednotu ve víře a ve slavení víry ve mši svaté a ve svátostech. Budeme se modlit, aby naším odloučeným bratřím dal sám Bůh sílu poznat a přijmout plnost víry a prostředků ke spásě, kterou v sobě katolická církev uchovává, a nám dal sílu stále svou víru hlouběji poznávat a odstraňovat překážky, které my svými hříchy našim bratřím klademe. V tom nás bude od 18. ledna provázet Panna Maria, Matka jednoty křesťanů, a svatý Pavel, apoštol národů, jehož obrácení oslavíme 25. ledna. Svatý Pavel poznal milost obrácení, zjevení Pána, který povolal, vprošujeme toto obrácení i pro nás, pro odloučené bratry i pro všechny lidi.

Přeji Vám požehnaný celý rok 2020

Váš otec Ondřej

PODĚKOVÁNÍ

Děkuji všem, kteří se podíleli v uplynulém roce na řádném fungování farnosti, ať už stálou službou, příležitostnými pracemi, pořádáním výuky, vedením společenství, hudbou, ministrováním, úklidem, atd., atd., atd. ...

Děkuji, děkuji pěkně!

P. Jerzy

BIBLICKÁ HODINA

Od 12. září jsou biblické hodiny opět pravidelné a pokračujeme, nově pod vedením kaplana Ondřeje Kapsného. Každý čtvrtek od 18:30 se setkáváme s biblickými texty, jejich významem i interpretací. Přijďte se i vy nezávazně podívat a uvědomit si souvislosti! A do sálu se vejde i víc než pravidelných 8 - 12 posluchačů!

PRAVIDELNÝ PROGRAM FARNOSTI

Jednotlivá společenství v naší farnosti Vám nabízejí možnost prohloubit svou víru, setkat se s lidmi podobného smýšlení. Všichni jsou srdečně zváni!

Výuka dětí - náboženství

Pravidelná výuka začala 16.9.

Ministrantské schůzky (1x za 14 dní, liché týdny)

neděle na faře od 8:00 se snídaní, od 8:30 bez

Farní káva

neděle od 9:00 a od 10:30 - velký sál na faře

Společenství starších rodičů

neděle 17:00 - 19:00 - velký sál na faře

Pondělní společenství

pondělí od 18:30 - velký sál na faře

Chrámový sbor IGNIS - zkoušky

pondělí od 18:30 - u sv. Ignáce, sál č. 24

Rekreační cvičení pro ženy

úterý po mši sv., cca 18:00 - 19:10 hod. - vel. sál

Modlitební společenství za obrácení národa

úterý cca od 18:15 - mateřské centrum, lze se i připojit k modlitbě v uvedený čas, příp. denně ve 20:00.

Příprava na křest dospělých a na biřmování

- vede P. O. Kapsný

středa od 18:30 - na faře (kancelář)

Mateřské centrum Venoušek

čtvrtek od 10:30 do 12:30 - mateřské centrum (součástí setkání je cca půlhodinka společné modlitby a oběd)

Biblická hodina

čtvrtek od 18:30 - vede P. O. Kapsný

Čtvrteční filmové a modlitební večery

čtvrtek od 19:45 - velký sál na faře

Modlitba sv. Růžence

Každý čtvrtek a pátek od 17 hod.

Pravidelná páteční adorace

Každý pátek po večerní mši sv. společná adorace. Každý první pátek v měsíci je adorace do 20 hod.

Farní pastorační rada

Nejbližší schůzka 29.1. v 18:30, farní kancelář

Redakční rada Zpravodaje

Nejbližší schůzka 2.1. v 18:30, farní kancelář

farář u sv. Václava
a rektor u sv. Gabriela:
farní vikář

P. Jerzy Gapski : tel.: 724 324 555 gapski@centrum.cz
257 317 652

P. Ondřej Kapsný : tel.: 731 622 988 kapsnyo@gmail.com

Sponzorské dary:

Číslo bankovního účtu smíchovské farnosti je 110840051/0100.
Jako variabilní symbol uveďte číslo dárce, které vám přidělí farář.

Farní www stránky:

Adresa: www.farnostsmichov.cz Vše, co chcete na stránky umístit (příspěvky, fotografie, atd.) pošlete na adresu: jakub.suchel@seznam.cz

Farní Zpravodaj:

Zprávy o dění ve farnosti, oznámení, ohlasy, dojmy, postřehy, fotografie, zasílejte na: prispevky@volny.cz Uzávěrka je vždy 25. v měsíci

Farní knihovna:

Knihovna je ve farním sále, půjčuje se vždy při kávě po nedělní mši sv. v 9:30 (tedy v době 10:45-11:30), i v jednotlivých společenstvích.

PRO PŘÍPRAVU OBLÍBENÉ NEDĚLNÍ AKCE "FARNÍ KAFE" STÁLE HLEDÁME DOBROVOLNÍKY, KTEŘÍ NAVARÍ KAFE, ČAJ A NAARANŽUJÍ ZAKOUPENÉ SUROVINY, A PO SKONČENÍ UMYJÍ NÁDOBÍ A UKLIDÍ V SÁLE. JINÝMI SLOVY - BUDOU "DRŽET SLUŽBY".

FILMOVÝ A MODLITEBNÍ ČTVRTEK

Srdčně vás zveme na lednové čtvrtční setkání s modlitbou a filmem. Film nám tentokrát přiblíží postavu sv. Ireneje, který se narodil ve Smyrně, dnešním Turecku roku 177. Po hrozném pronásledování křesťanů se stal biskupem v Lyonu. Byl talentovaným teologem, kdy křesťanství hledalo cestu mezi mnoha duchovními proudy. Jeho vize člověka, stvořeného k Božímu obrazu, v neustálém růstu a vývoji, sjednoceného s Kristem, je velmi optimistická, a oslovuje nás v našem hledání plnosti a štěstí. Těšíme se na vás ve čtvrtek 9.1.2020 v 19:45 ve farním sále.

Ostatní čtvrtky se ve stejném čase scházíme k modlitbě chval, díky a proseb, doprovázené kytarovými chvalozpěvy. Též srdčně zveme! Na setkání se těší a zvou” *Tomkovi, Suchlovi, Lisých*

HUDEBNÍ SKUPINKA

Stejně jako v minulých letech i letos naše hudební skupinka bude doprovázet mše sv. v neděli od 9.30 cca 1x měsíčně. Nejbližší termín je 6.1. Rádi mezi sebou uvítáme nové posily - zpěváky i hudebníky.

CHRÁMOVÝ PĚVECKÝ SBOR IGNIS

působící při kostelích sv. Ignáce a sv. Václava hledá nové členy do všech hlasů. Kontakt: sbormistryně - Milena Stričevic (stricmil@yahoo.com, telefon: 730 778 440). Zkoušky každé pondělí 19:00-21:00 u sv. Ignáce.

PODĚKOVÁNÍ MISIJNÍ BANKY UBOŽÁKŮ ZA LETOŠNÍ SBÍRKU.

Děkujeme všem rodičům i dětem, zvláště pak mamince Milce Lisé a jejím kamarádkám, za přípravu i organizaci Adventního vyrábění 2019. Svoji rukodělnou účastí se tak malí i velcí podíleli na realizaci následné adventní nabídky rozvojové misijní banky MBU. Děkujeme všem, kteří o nabízené výrobky projevíli zájem, a tak štědrě finančně, jako každoročně, podpořili společné aktivity konkrétní pomoci v Tanzánii. Letošní výnos sbírky činil 20.700,- Kč. tzn. o 2.800,- Kč více než minulý rok. Bůh všem oplat' jejich velkorysost!

Najdete nás na stránkách internetu <http://online.fliphtml5.com/lejf/vakno/> nebo naskenováním QR kódu zde v textu. Děkujeme za naše společné africké přátele.

Vaši Pavel a Mirjam Baldínských
agapembu@gmail.com

PŘÍJEMNÉ CHVÍLE

Advent a Vánoce jsou zvláštní období na konci roku. Nastává krátké chvilkové sjednocení lidí. Křesťané i nevěřící v Boha touží po dobru a lásce, chtějí být spolu. Mají čas na druhé, osamělí dostávají dárky. Pořádají se setkání se svátečními hostinami a zpěvem koled i jiných známých písní. Jídlo a hudba spojovaly lidi už od pradávna. Někteří najdou také v těchto dnech cestu ke dveřím kostela, aby si poslechli krásný koncert nebo se zastavili v tichu u jesliček. Toto krátké období prožívání příjemných chvil však nestačí k tomu, aby se zacelily rány samoty, smutku a bolesti. Náplast je velmi malá.

Když nastanou všední dny, věta „nemám čas“, bude zase jedna z nejvíce vyslovených. Myslím si však, že rok je dostatečně dlouhá doba, abychom si v ní dokázali udělat čas na prožívání příjemných chvil. Nabídka příležitostí k nim je velice široká. Mohou to být významné rodinné události např. svatba, promoce i oslava narozenin nebo svátku, ale také návštěva koncertu, výstavy, nebo společný oběd či večeře. Může nám být stejně krásně, přesto, že to nebude v lesku ozdob a množství světla.

Když si dokážeme udělat čas, abychom si i během roku zpříjemnili dny hezkými zážitky, radost převáží nad bolestí a vzájemná vděčnost Bohu, pokud v Něho věříme, i přátelům, kteří chtějí s námi sdílet společné zájmy, víru, radosti i bolesti, bude oboustranná, a život na světě alespoň trochu lehčí.

Ilona Bozděchová

TŘI KRÁLOVÉ, SVÁTEK ZJEVENÍ PÁNĚ, K+M+B

6. 1. je svátek „Tři Králů“, na dveře se píše tři písmena K+M+B. Co to znamená?

Tři králové (neboli „Mudrci z Východu“ jak o nich mluví bible) navštívili Ježíše nedlouho po jeho narození v Betlémě. Mudrci přinesli malému Ježíšovi dary: zlato, kadidlo a myrhu. Přesný počet mudrců není v bibli uváděn, ale právě podle počtu darů je usuzováno, že mudrci byli tři. Jejich jména Kašpar, Melichar a Baltazar jsou ale věci pozdější tradice.

Svátek Tří králů (neboli Slavnost Zjevení Páně) 6. ledna je vyvrcholením Vánoc. Svátek vyzdvihuje skutečnost, že vtělený Bůh Ježíš Kristus nepřišel jen pro izraelský národ, ale že přišel pro všechny národy, které reprezentují právě Tři králové – mudrci z Východu...

Tři mudrcové - králové: Kašpar, Melichar, Baltazar (Balthasar); Epifanie; K+M+B, žehnání

* Tři králové - Intelektuálové přišli později, než prostí pastýři... K novorozenému dítěti Ježíši nejdříve přiběhnou prostí pastýři. Jsou vedeni vnitřním puzením, které vychází z jejich srdce. Jdou za někým, kdo je jako oni - kdo patří do Izraele. Ke témuž dítěti později dorazí i mudrci - králové. Jsou to cizinci, jinověrci a intelektuálové.

* Jaká hvězda vedla Tři krále? V Bibli jsou zmíněni mudrci („králové“), kteří se na základě pozorování Hvězdy přišli do Betléma poklonit Ježíši. Z pohledu na kterýkoliv betlém si automaticky vybavíme, že nad jeslemi svítí hvězda s dlouhým zářivým chvostem - tedy nepochybně kometa. Pokud by betlémskou hvězdou byla kometa, bylo by pro astronomy snadné spolehlivě ověřit čas Kristova narození. Žádná z komet však termínově nevyhovuje.

* Tříkrálové žehnání domu (K+M+B) Jako děti jsme byli pokaždé nadšeni žehnáním domu na Tři krále. Ten den jsme totiž směli prosytit celý dům vůni kadidla. Zcela fascinováni jsme si vypůjčili z našeho kostela kadidelnici a nacpali do ní tolik kadidla, aby se jeho libá vůně dostala v našem domě opravdu všude.

* Žehnání a svěcení Co znamená někoho/něco žehnat? Žehnání je odvozeno od latinského slova „signare“, česky „označit“. Synonymum pro slovo žehnat se také používá „dobrořečit“.

* Žehnání Žehnáte-li, otevíráte prostor Bohu

ZVONY A ZVONKY

Některá stará řemesla zanikla. Jiná se udržela po celá staletí a jejich výrobky jsou i v dnešní době velmi žádané. Mezi ně patří zvonářství. Zvony stále svolávají lidi dohromady. Jejich hlas oznamuje začátek bohoslužeb i radostné události např. křest nebo svatbu, ale také ty smutné, úmrtí či připomínku nějaké katastrofy. Dříve byly na poplach ve chvílích ohrožení, při požárech, povodních apod. Tuto varovnou funkci už dnes neplní. Někdy na dlouhou dobu úplně utichly, při válečných konfliktech se snímaly z věží a roztavovaly se. Kvalitní kov se používal na výrobu ničivých zbraní. Jakmile byl mír, objednávaly se nové. Lidé je chtěli zase slyšet.

Také malé zvonky nás spojují. Volají děti na Štědrý večer ke stromečku, přivážíme si je na památku z cest, nebo tento roztomilý dárek věnujeme někomu blízkému.

Slyšela jsem, že některým lidem vadí bití zvonů. Myslím si, že podvědomě touží po chvílce zastavení a přehodnocení svého života. Věžní zvony i jejich malé napodobeniny nás budou stále spojovat. Upřímně si přeje, aby ty veliké často oznamovaly radost a druhé se staly symbolem lásky.

Ilona Bozděchová

950 LET VYŠEHRADSKÉ KAPITULY

Královská kolegiátní kapitula sv. Petra a Pavla na Vyšehradě si Vás dovoluje pozvat na slavnostní bohoslužbu k výročí úmrtí prvního českého krále a zakladatele kapituly Vratislava **v úterý 14. ledna 2020 od 18.00** do baziliky sv. Petra a Pavla na Vyšehradě.

Touto bohoslužbou zahajujeme oslavy 950 let od založení kapituly králem Vratislavem, který vládl v letech 1061 až 1092, a významně zasáhl do evropské politiky jako nejbližší spojenec římského císaře Jindřicha IV. Za pomoc císaři, zvláště při tažení do Itálie, kdy čeští bojovníci roku 1083 přispěli k

dobytí Říma, získal pro svou osobu královskou hodnost. Korunovace roku 1085 v katedrále sv. Víta na Pražském hradě svědčila o velkém vzestupu jeho panovnické moci a růstu autority českého státu. Léta Vratislavovy vlády jsou však poznamenána stálým napětím mezi ním a jeho bratrem Jaromírem, v letech 1068 až 1070 pražským biskupem, které oslabovaly vnitřní stabilitu země. Vratislav předsídlil z Pražského hradu na Vyšehrad, kde pro posílení svých pozic vůči Jaromírovi založil k roku 1070 kolegiální kapitolu. Aby mohla plnit funkci protiváhy pražského biskupství a svatovítské kapituly, požádal papeže o její vynětí (exempci) z biskupské pravomoci a přímé podřízení papežské kurii. Tehdejší papež Alexandr II. sice potvrdil zřízení kapituly a jejím členům udělil právo nosit sandály a mitru, vlastní exempci však vyhlásil až papež Lucius II. listinou z 11. 4. 1144.

Vratislav také obdaril kapitolu značným nemovitým majetkem a platy. Založením exemptní kapituly na Vyšehradě řešil Vratislav kromě jiného otázku hmotného zabezpečení vysokých státních úředníků, kteří se právě rekrutovali z řad duchovních – představitelů a členů Vyšehradské kapituly. Vratislav zemřel 14. ledna 1092 a byl pochován ve vyšehradském kapitulním kostele, do jehož základů sám kdysi „přinesl na vlastních ramenou dvanáct plných nůší kamení ke cti svatého Spasitele tak, jako císař Konstantin založil kostel římský“ (letopis tzv. kanovníka vyšehradského).

Kolegiální kapitula vyšehradská měla do roku 1419 (1420) mezi českými církevními institucemi mimořádné postavení. Byla podřízena papežské kurii, s níž udržovala přímé styky. Současně však její nejvyšší představený – probošt, dosazovaný českým panovníkem, získal nedlouho po roce 1222 trvale do svých rukou vysokou hodnost královského kancléře (představeného české královské kanceláře), a tím i postavení jednoho z předních dvorských činitelů a spolutvůrců vnitřní a zvláště zahraniční politiky českého krále. Mezi kapitulními hodnostáři i kanovníky lze najít přední osobnosti politického, duchovního i kulturního života, kterým nechyběl evropský rozhled, členy vládnoucích dynastií Přemyslovců a Lucemburků, a také příslušníky významných šlechtických rodů.

ADVENTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA

V sobotu 7. prosince jsme na faře přivítali našeho bývalého kaplana - P. Martina Chleboráda, který aktuálně působí ve farnosti Kladno. Připravil si pro nás duchovní rekolekci na téma "O vnitřním pokoji". Ve třech hutných hodinových blocích nám předložil mnoho podnětů k zamyšlení i návodů. Rekolekci jsme zakončili společnou mší sv. v kostele. *FN*

P.S. Mám velkou radost, jak se nám P. Martin "vybarvil" a vyzrál.

KAŽDÝ PROBLÉM SE MŮŽE STÁT NEŘEŠITELNÝM

*Často si tváří v tvář problému klademe otázku:
„Jak to zvládnu? To je příliš těžké!
Jsem sám a tohle nemohu zvládnout!
Tehle problém je na mě příliš veliký!“*

Spoléhat na sebe?

Každý problém se může stát neřešitelným, když namísto toho, abychom hleděli na Boží velikost, upřeme svůj pohled na vlastní slabost.

Spolehne-li se jen na sebe, jsme ztraceni. Bez víry v Boha se člověk ztratí. Strach je přirozeným důsledkem zmatení člověka bez Boha. Pohlížím-li na jakýkoli problém bez ohledu na Boha, problém se stane obrovským, a čím víc jej budu zkoumat, tím jen poroste a bude mě drtit.

Pouze setkáním s Bohem strach sleze jako snůh na slunci. Nevymizí tím, že se budeš snažit ovládat, ani ti nepomohou nějaké umělé rozumné vývoody. Pouze tím, že otevřeme své srdce a svou mysl Stvořiteli, Pánu, se naše srdce uklidní. Pouze tím, že se setkáme s Bohem, můžeme čelit strachu a překonat jej. Člověk je křehký, slabý, neschopen sám čelit realitě. S Bohem však může překonat cokoli. Neomezená víra, víra, která mě otevírá Bohu, víra, která mi dává zakoušet Boha, je protilepkem na každý strach a úzkost.

Co mi o strachu říká Boží slovo? Poslechněme si je: „Neboj se, já jsem tě vykoupil, povolal jsem tě tvým jménem, jsi můj. Půjdeš-li přes vody, já budu s tebou, půjdeš-li přes řeky, nestrhně tě proud, půjdeš-li ohněm, nespálíš se, plamen tě nepopálí“ (Iz 43,1-2). Bůh ti říká, aby ses nebál, protože je s tebou. Neboj se, protože Bůh kráčí s tebou: „Hospodin, který jde před tebou, bude s tebou, nevzdá se tě a neopustí tě. Neboj se a nebuď ustrašený“ (Dt 31,8).

Prožít traumatizující událost znovu a s Ježíšem

Můžeme například pocítovat strach z věcí, které sahají do minulosti. Setkal jsem se s lidmi, kteří měli strach naprosto ze všeho. Například jedna dívka měla často strach, že se dusí, a já jsem v modlitbě měl ve svém srdci pocit, jako by během svého porodu umírala. Zeptal jsem se jí, zda to je pravda, a ona mi odvětila, že se při porodu přidusila. Tato první zkušenost se životem poznamenala zcela její osobnost. Často měla pocit, že se dusí. Nechal jsem ji, aby si představila porod (byla již matkou, a tak to nebylo těžké), a Ježíš ji přijímal během jejího narození a zachránil ji. Pomohl jí tak zakusit velké vysvobození. Tato traumatická zkušenost, která poznamenala celý její život, se proměnila touto novou zkušeností, plnou pokoje a uzdravení.

Setkal jsem se několikrát s lidmi, kteří už jako děti zažili traumata a kteří byli schopni překonat je tím, že si představili onu scénu a znovu ji prožili s Ježíšem. Znovu prožít s Ježíšem traumatickou scénu znamená tuto scénu změnit a proměnit naši minulost. Uzdravení ze strašlivých strachů, kterým jsem mohl asistovat, je mnoho a došlo k nim právě, když jsem nechal tyto události znovu proběhnout společně s Ježíšem. Přichází-li ti často na mysl nějaká událost, nějaká skutečnost, která tě traumatizuje, pokus se ji znovu prožít společně s Ježíšem. Vstup do ovzduší modlitby, vzývej Ducha svatého, zavři oči, představ si tu scénu a nakonec si představ Ježíše, který k tobě přichází a hovoří k tobě. Uvidíš, že on opravdu přijde a uzdraví tě. Zakusíš jeho lásku a jeho ochranu. Nachází-li se při té události i někdo, kdo ti ublížil, kromě toho, že si tu scénu s Ježíšem představíš, je také zapotřebí, abys žehnal lidem, kteří ti způsobili utrpení – klíčem k hlubokému uzdravení je vždy odpuštění.

Svou starost hod' na Hospodina

Prožívám-li právě nyní negativní či složitou zkušenost, která mě svírá a ochromuje můj život, řešením není soustředit se na problém, ale na Ježíše. Hledíme-li na Ježíše, vkládáme-li svůj život do jeho rukou a důvěřujeme mu, nalezneme sílu postavit se jakémukoli problému, neboť on sám nás o tom ujišťuje: „Ve světě budete mít soužení. Ale buďte dobré mysli. Já jsem přemohl svět“ (Jan 16,33). Zápolejší-li s potížemi, svou starost hod' na Hospodina, a on tě zachová (srov. Žl 55 [54],23). Nevláčej se se svou starostí sám, hod' ji na Hospodina, důvěřuj mu.

Se svolením zpracováno podle knihy Salvatora Tumina: Ježíš uzdravuje tvé srdce, vydalo nakladatelství Paulínky.

ODMÍTNĚ SVĚTSKÉHO DUCHA, KTERÝ NÁS KORUMPUJE

Vatikán. „Světský duch je určitá atmosféra, jež vyvolává ochablost a vede k tomu, že nedokážeš rozlišovat dobro od zla,“ kázal po sváteční odmlce papež František při ranní mši v kapli Domu sv. Marty. Komentoval tak liturgické čtení z prvního listu apoštola Jana (1 Jan 3,22-4,6), který nabádá věřící, aby »zůstávali v Bohu«, tedy »věřili v Ježíše Krista a navzájem se milovali«.

„Někdo může žít v těch nejhříšnějších městech a nejateističtějších společnostech, ale pokud zůstává v Bohu, pak takový muž či taková žena přináší spásu“ – řekl v úvodu Petrův nástupce. Poukázal pak s odvoláním na epizodu ze Skutků apoštolů na skutečnost, že dnes mnozí křesťané také nevědí, kdo je Duch svatý, a ztožňují ho s holubicí. „Duch svatý je však ten,

kteří ti umožňuje zůstat v Pánu, je zárukou a silou,“ řekl.

Rímský biskup potom komentoval slova apoštola Jana o »duchu, který nevyznává Ježíše přišlého v těle«, čili »duchu antikrista«, který »už je na světě«. „Duch světa - řekl papež - je opakem Ducha svatého. Světý duch je určitá atmosféra, jež vyvolává ochablost a vede k tomu, že nedokážeš rozlišovat dobro od zla,“ vysvětlil František.

„Abychom tedy zůstávali v Bohu, musíme prosit o dar Ducha svatého, který je zárukou. Jak ale poznat – tázal se papež – zda máme Duch svatého nebo ducha světa? Apoštol Pavel nám podává radu: »Nezarmucujte svatého Božího Ducha« (Ef 4, 30). Když jdeme za duchem světa, zarmucejeme, ignorujeme a ponecháváme stranou Ducha svatého, a náš život jde jinudy.

Duch světa působí zapomnění – dodal papež. Neoddaluje od Boha hřích, který zaznamenáš a za jehož odpuštění prosíš, nýbrž duch světa, který ti dává zapomenout, co je to hřích, jako by se mohlo dělat cokoli. V těchto dnech – povzdechl si František - mi jeden kněz na mobilu ukázal videozáznam, jak v jistém turistickém městě, v jedné křesťanské zemi vítali nový rok.

„Oslavovali nový rok příšerně světsky, utrácením a hýřením. To je duch světa. „Je to hřích?“ – „Nikoli, drahý, to je zkaženost, která je horší než hřích.“ Duch svatý tě vede k Bohu, a když hřešíš, chrání tě a pomáhá vstát, avšak duch světa tě vede do zkaženosti, takže nedokážeš rozlišit, co je dobro a co zlo. Všechno je stejné, totožné.“

Duch světa vede do nevědomosti, která nerozlišuje hřích, řekl dále papež a ilustroval to jednou argentinskou písničkou, kde se zpívá „Jen jdi dál, všechno je jedno, setkáme se dole v peci.“ - Jak si tedy máme počínat, abychom uměli rozlišovat? – tázal se znovu.

„Apoštol Jan nám dává radu: »Milovaní, každému duchu hned nevěřte, ale zkoumejte duchy, zdali jsou z Boha... [...] nebo ze světa«. Co však znamená »zkoumat duchy«? To je jednoduché: když něco pocítíš, chce se ti něco udělat nebo tě napadne nějaká myšlenka, úsudek o něčem, zeptej se: pochází to, co cítím, z Božího Ducha anebo z ducha, který je ve světě.“

„Je zapotřebí jednou, dvakrát denně zpytovat, co se děje v našem srdci – pokračoval papež. Proto říká svatý Pavel i svatý Jan: »Nevěřte hned každému duchu«. Bohužel mnozí křesťané mají dnes srdce jako ulici a nevědí, kdo přichází a kdo se vrací, protože nedovedou zpytovat, co se děje v jejich nitru.“

„Proto vám radím, udělejte si každý den trochu času před ulehnutím nebo v poledne – kdy chcete – a ptejte se, co vám ten den prošlo srdcem. Jaké skutky či myšlenky mne napadaly? Jaký duch hýbal mým srdcem? Duch Boží, dar Boží, Duch svatý, který mne vede vždycky na setkání s Pánem, anebo duch světa, který mne sladce a pomalu vzdaluje od Pána, velice, velice pozvolným skluzem.“

Prosme tedy Pána o tuto milost zůstat v Pánu a prosme Ducha svatého, aby nám dal milost rozlišovat duchy, tedy to, co se hýbe v nás. Kéž naše srdce není jako ulice, nýbrž místo naší schůzky s Bohem.

TÍŠE A NENÁPADNĚ

vklouzl náš Zpravodaj v listopadu do 25. ročníku. Jak jste si možná všimli, poněkud nám zase „zešedivěl“, protože žádné služby nezlevňují a je zbytečné, aby zůstávaly nepřetčené barevné výtisky ... A pozorní čtenáři si také všimli, že náklad poklesl na 300 ks. Všechno je věc zájmu. Pokud nikdo nenapíše o naší farní akci, nebo o zážitcích z cest, je zbytečné přetiskovat materiály odjinud. FN

POŘAD BOHOSLUŽEB VE SMÍCHOVSKÉ FARNOSTI

Neděle: 8:00 9:30 18:00 **sv. Václav**
(9:30 se zohledněním přítomnosti rodin s malými dětmi)
Po-So: 7:30 17:30 **sv. Václav**

Neděle: 11:15 **sv. Gabriel**
Čtvrtek: 14:45 **DD Klamovka**
Pátek: 15:00 **Palata**

KONTAKT S KNĚZEM

úterý: 8:00 - 11:00 (kromě 3. úterý v měsíci)
Jindy po dohodě nebo v čase bohoslužeb.

ÚŘEDNÍ HODINY

(farní kancelář nebo v sakristii kostela)
pondělí - pátek: 8:00 - 12:00

PŘÍLEŽITOST K PŘIJETÍ SVÁTOSTI SMÍŘENÍ U SV. VÁCLAVA

Neděle: - ráno 7:30 – 7:55 9:00 – 9:25

- večer 17:30 – 17:55

Všední dny: - večer 17:00 – 17:25

Jindy: - po individuální dohodě.

VÝZNAMNÉ DNY, SVÁTKY A FARNÍ PROGRAM

- 1.1. středa **Slavnost Panny Marie, Matky Boží, Nový rok**
- 2.1. čtvrtek Památka sv. Basila Velikého a Řehoře Nazianského, biskupů a učitelů církve
- 5.1. neděle 2. neděle vánoční
- 6.1. pondělí **Slavnost Zjevení Páně**
- 12.1. neděle Křest Páně
- 17.1. pátek Památka sv. Antonína, opata
- 18.1. sobota Památka P. Marie, Matky jednoty křesťanů
- 24.1. pátek Památka sv. Františka Saleského
- 25.1. sobota Svátek Obrácení sv. Pavla
- 28.1. úterý Památka sv. Tomáše Akvinského
- 31.1. pátek Památka sv. Jana Boska
- 2.2. neděle Svátek Uvedení Páně do chrámu
- 5.2. středa Památka sv. Agáty
- 6.2. čtvrtek Památka sv. Pavla Mikiho a druhů

DOMINIKÁNSKÁ 8

Místo vzdělání a kultury při klášteře sv. Jiljí v Praze vás zve na vzdělávací a kulturní programy, které pro vás v pražském dominikánském klášteře pořádá.

PROMLUVY O MODLITĚ PÁNĚ - Sv. AUGUSTIN (cyklus: Dominikánský knižní salón)

středa 8. ledna 2020 v 19.30 hod., foyer barokního refektáře (vstup Jilská 5)

Jak se máme modlit? A o co v modlitbě prosit? A proč vůbec prosit, když Bůh ví, co potřebujeme? Svátý Augustin nám skrze své promluvy o otčenáši nabídne odpovědi na všechny tyto otázky.

TOMÁŠ A JEHO SUMY - PŘEDSTAVENÍ NOVÉ KNIHY TOMÁŠE MACHULY (cyklus: Dominikánský knižní salón)
úterý 28. ledna 2020 v 19.30 hod., barokní refektář (vstup Jalovcová 2)

Pro každé velké období lidských dějin můžeme najít nějakou zásadní knihu, která charakterizovala a představovala příklad toho nejlepšího, co se v dané době najde. Ve středověku to bude rozhodně Suma teologie Tomáše Akvinského. Jde o velké dílo, které mělo význam a vliv nejen v době svého vzniku, ale i v dobách následujících, a má význam dodnes.

REALITA RODIN - ŽIVOTNÍ A PASTORAČNÍ VÝZVY

čtvrtek 30. ledna 2020 v 19.30 hod., barokní refektář (vstup Jalovcová 2)

Hosté: Mons. Josef Nuzík, Aleš Opatrný, Jindřich Šrajer. Moderuje Benedikt Mohelník OP.

Manželství a rodina jsou důležitými tématy současnosti. Představují množství životních a pastoračních výzev, které volají po naplnění při věrnosti evangelium a pastorační citlivosti ke konkrétním situacím manželů a rodin. Jaké jsou tyto výzvy? Jak jim rozumět ve světle teologie a etiky, pastorační práce? Jak se daří uvádět podněty Amoris laetitia do praxe z pohledu české církve?

vydává: Ř.k. farnost u kostela sv. Václava na Smíchově, Náměstí 14.října 17, 150 00 Praha 5, tel. 257 317 652

redakční rada: P. J. Gapski, P. O. Kapsasny, M. Muchová, F. Nedbal

uzávěrka: 25. každý měsíc (zašlete na: prispevky@volny.cz)

náklad tohoto čísla: 300 ks

neprodejné